

nincs más lakóhely, hogy a dolgozók is egészséges lakásokhoz jussanak... Hiba van a szövetkezetben az ipari cikkek elosztása körül: a népek jön az a gyárból, nem *másnak*.

Régi, marasztaló tradíciók lassan eltűnnek s helyettük új, egészséges életforma jelentkezik, s a régi harcosok vetése a csantavéri földmunkások között terebélyesedik dús természé a szabad és erős faluban. Csantavér, 1946 július hó.

NÁZOR VLADIMIR:

HALOTT ŐRSÉG

Ha majd halott leszek, nem kell, nem kell, nem kell,
nedves árok mélye, gyertyaláng és fátyol!
Csendes fejem fölött, nem kell, nem kell, nem kell,
tempa estu sírás sötét fenyőfákon!

Ott, hol tengerünknek volt konok határa,
ott, hol bús sirályok fennak árva fészket:
még mered reményünk ősi sziklaszála,
s rajta szél haragja sárga habbá széled.

Oh, oda vigyetek! Vén testem ott lakja
utolsó lakását! — S csendes álmom éjén,
mint üres kagylóban, óceánok hangja
üzen majd titkosan kő-falam szegélyén.

Én, a végső, halott őrség, hallgatom majd,
mit zúgnak a vizek, s messzi áramlatok
mélyében varjak-e, mik fennen rikoítnak,
vagy hegyről rohanó, merész, új lovasok.

És ha végre hallom, hogy evez hajótok,
és a zászló vigan, régi vigan száll még,
csontjaim csörgetem, köteléket oldok,
s indulok elétek, mint halk, lenge árnyék...

Ács Károly fordítása